

- — Κ. Κ. ΓΑΛΛΙΑΣ
- — ΙΡΑΝ
- — ΔΙΕΘΝΟΠΟΙΗΣΗ
- — ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΑΡΛΣΠΕΡΓΚ
- — ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑ
- — ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ

Η Σοσιαλιστική Νεολαία ΕΔΕΝ διακηρύξε:

«ΑΝΑΣΤΟΛΗ ΚΟΙΝΟΤΙΚΩΝ ΣΗΜΕΡΑ, ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΑΥΡΙΟ»

Με πικετοφορία στη Λευκωσία

«Δημοκρατία στην πράξη, όχι στις διακηρύξεις», «Να κατοχυρωθούν τα δημοκρατικά δικαιώματα του λαού», «Αναστολή των κοινοτικών σήμερα, φασισμός αύριο», «Να μην υποτιμάται ο λαός», «Η έκρυθμη κατάσταση πρόσχημα για την αναστολή της Δημοκρατίας».

Με τα πιο πάνω κύρια συνθήματα η Σοσιαλιστική Νεολαία ΕΔΕΝ οργάνωσε πικετοφορία την Πέμπτη 22 του Ιουνίου στη Λευκωσία. Με την εκδήλωση αυτή η Σ.Ν. ΕΔΕΝ έκφρασε τη γενικότερη αντίθεση του λαού για τη ματαίωση των Κοινοτικών εκλογών καθώς και το λαϊκό αίτημα για άμεση διεξαγωγή των εκλογών αυτών για να τεθεί τέρμα στο αντιδραστικό διοριστικό σύστημα που η δεξιά διατηρεί για δικά της συμφέροντα και που έρχεται σε αντίθεση με τη λαϊκή θέληση.

Στην πικετοφορία διαμαρτυρίας πήραν μέρος γύρω στα 80 μέλη και στελέχη της οργάνωσης με επικεφαλής τον Γ. Γ. σύντροφο Μ. Τερπηιώτη.

λωση που είχε προγραμματιστεί έξω από τη Βουλή, λόγω της άναβολής της συνεδρίας της Βουλής.

Στην εκδήλωση, μέλη

θεωρούν ούτε ώριμο ούτε ικανό ν' ασκήσει δημοκρατικά τα εκλογικά του δικαιώματα.

Η διακήρυξη, που ήταν προηγούμενη ανακοίνωση

συν. Μόνο η ίδια η κοινότητα ή ο δήμος μπορούν αποτελεσματικά να προωθήσουν τα δικά τους προβλήματα, μέσα από τον εκλεγμένο τους φορέα. Ο φορέας τούτος, τότε μόνο μπορεί να είναι ευαίσθητος στα προβλήματα του χωριού, όταν αντιπροσωπεύει γνήσια και δημοκρατικά τη λαϊκή θέληση. Στο παρελθόν, με το διοριστικό σύστημα, είδαμε σε πολλές περιπτώσεις να δημιουργούνται τοπικοί δυνάστες που ο λαός δεν είχε τη δύναμη ν' ανακαλέσει.

Αναφέρθηκε από το ΔΗΚΟ και την κυβέρνηση το επιχείρημα πως οι εκλογές θα διασαλεύσουν την ενότητα του λαού. Η άποψη τού-

τη υποτιμά τη λαϊκή ώριμότητα και αμφισβητεί την αξία της δημοκρατίας. Η ενότητα τότε μόνο μπορεί να σφυρηλατηθεί όταν βασίζεται πάνω στη λαϊκή θέληση και έκφραση. Αντίθετα η αυθαιρεσία που εξυπακούει το διοριστικό σύστημα, θα υποσκάψει την ενότητα, γιατί θα επιτρέψει την δημιουργία ξεκομμένης από το λαό ήγεσίας καθώς και σε μονοπώληση της ήγεσίας από ένα μόνο κόμμα.

Ακριβώς είναι τούτο που κρύβεται πίσω από την απόφαση της κυβέρνησης να ματαιώσει τις κοινοτικές εκλογές. Καταδείχνει την προσπάθεια της δεξιάς

(Συνέχεια στη σελ. 2)

Η πικετοφορία κατευθύνθηκε στους γύρω δρόμους της Πλατείας 'Ελευθερίας και μεταβλήθηκε σε καθιστική εκδήλωση αφού ματαιώθηκε η εκδή-

της οργάνωσης μοίρασαν διακηρύξεις όπου καταγγελλόταν η πολιτική της δεξιάς για φήμιση του λαού, τον οποίο «η κυβέρνηση και το ΔΗΚΟ δεν

της ΕΔΕΝ για το θέμα, προσθέτει:

«Το ζήτημα δεν είναι ασήμαντο, όπως μερικοί προσπαθούν να το παρουσιά-

ΜΕ ΑΝΤΙΔΙΑΔΗΛΩΤΙΚΕΣ ΕΞΑΡΤΥΣΕΙΣ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΟΡΓΑΝΩΝΕΙ ΤΟΝ «ΕΘΝΙΚΟΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟ»;

Το Υπουργικό Συμβούλιο αποφάσισε πριν λίγες μέρες την πρόσληψη νέων αστυνομικών. Μάθαμε πως το Υπουργικό με σύσταση του προορίζει τους αστυνομικούς αυτούς για εκπαίδευση γύρω από την καταστολή διαδηλώσεων.

Ακόμα, το Υπουργικό ενέκρινε τη διάθεση κονδυλίου για την αγορά αντιδιαδηλωτικών εξαρτύσεων.

Όσο κι αν δεν μας εκπλήσσουν οι πληροφορίες αυτές, έχουμε μερικά έρωτήματα:

- Οι προετοιμασίες αυτές γίνονται στα πλαίσια της οργάνωσης του μακροχρόνιου αγώνα για εθνική απελευθέρωση;
- Οι αντιδιαδηλωτικές εξαρτύσεις και η αντιδιαδηλωτική εκπαίδευση των αστυνομικών με ποιους τρόπους θα βοηθήσει στην παραπέρα σφυρηλάτηση της εθνικής ενότητας που ήδη υπάρχει, κατά την κυβέρνηση;
- Μήπως θα δούμε σύντομα στους κυπριακούς δρόμους και αύρες όμοψυχίας;...

Μετα την ηττα των εκλογων του Μαρτη Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ Κ. Κ. ΓΑΛΛΙΑΣ

Οι διαφορες τασεις στο Κομμα

Η ηττα της αριστερας στις τελευταίες εκλογές στη Γαλλία δεν έμεινε χωρίς επιπτώσεις στο χώρο της αριστερας. Ήδη τόσο το Σοσιαλιστικό όσο και το Κομμουνιστικό κόμμα αντιμετωπίζουν τις δονήσεις εσωτερικών κρίσεων. Η κρίση εμφανίζεται πιο έντονη μέσα στους κόλπους του Κ.Κ., που είναι ένα πολύ πιο οργανωμένο σύνολο, και που πέρα από τις επιπτώσεις της εκλογικής ήττας, αντιμετωπίζει τις ιδεολογικές διαφωνίες διαφόρων κομματιών του ύστερα από το ευρωκομμουνιστικό άνοιγμα.

Η συζήτηση μέσα στους κόλπους του Κ.Κ. στρέφεται γύρω από τις τελευταίες εκλογές και διεξάγεται βασικά ανάμεσα σε δύο ρεύματα: Έκείνους που υποστηρίζουν πως η ηττα οφείλεται στο ότι το κόμμα εγκατέλειψε τις αρχές του κ' εκείνους που υποστηρίζουν πως η ήττα οφείλεται στο ότι οι αποφάσεις του 22ου Συνεδρίου, όπου διακηρύχθηκε ο ευρωκομμουνιστικός προσανατολισμός, δεν υλοποιήθηκαν στο βαθμό που έπρεπε. Σε σημαντικό βαθμό η συζήτηση εμφανίζεται ανάμεσα στους διαφωνούντες του κόμματος, αν και σίγουρα η συζήτηση τούτη θα έχει επιδράσεις και στις τοπικές οργανώσεις. Το γεγονός, όμως, ότι η οργάνωση του κόμματος είναι πολύ κλειστή και το ότι η Οδμαντία, η εφημερίδα του κόμματος, δεν δημοσιεύει τίποτε για το θέμα, ούτε δίδει δόγμα στους διαφωνούντες, δεν επιτρέπει ακριβή εκτίμηση για την έκταση που πήρε η συζήτηση μέσα στο σύνολο του κόμματος.

Η ΕΝΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΔΙΑΦΩΝΙΕΣ

Πολλοί αποδίδουν την ηττα της αριστερας στο ότι το Σοσιαλιστικό και Κ.Κ. μέχρι λίγες μέρες πριν από τις εκ-

λογές του Κ.Κ. βασίστηκε πάνω σε μια στρατηγική που αποσκοπούσε, με τη ζαφνική έντονη φιλοεργατική ρητορική της, στο να διαχωρίσει τη θέση του Κ.Κ. από το Σ.Κ., και να ανακόψει την εκλογική του πτώση και τις πιθανές διαρροές προς το Σ.Κ. Η συμφωνία που επιτεύχθηκε άμεσα μετά τον πρώτο γύρο των εκλογών μαζί με το Σ.Κ., ήταν η άλλη όψη της στρατηγικής του Κ.Κ. Να ικανοποιήσει την επιθυμία των μαζών για ένδοξη της αριστερας, ενώ ταυτόχρονα με τους προηγούμενους διαξιφισμούς να διαχωρίζει τη θέση του.

Η ηττα που επήλθε στις 19 του Μάρτη αύξησε την ένταση των διαφωνιών. Ήδη, στη διάρκεια του εξαμήνου πριν από τις εκλογές, πολλές φωνές αμφισβήτησης είχαν αρχίσει: ν' ακούονται μέσα στο Κ.Κ. Πολλοί απαιτούσαν τη δημοκρατικοποίηση του «δημοκρατικού συγκεντρωτικού». Μετά την εκλογική ήττα η συζήτηση εντάθηκε. Άρθρα άρχισαν να εμφανίζονται στο μη κομμουνιστικό τύπο, που κριτικάραν την πολιτική της ήγεςίας και απαιτούσαν τη θεσμοποίηση της συζήτησης μέσα στο κόμμα.

Μερικά στελέχη του κόμματος που είναι συσπειρωμένα γύρω από το Λουί Άλτου-

Οι γραφειοκρατικές δομές αρχίζουν να σπαζουν

του κόμματος εξακολουθεί να μη δημοσιεύει κανένα κείμενο των διαφωνούντων. Ο Μαρσέ προσπάθησε ν' αποδώσει τη διαφωνία σε κείνα τα στοιχεία που δεν είχαν αποδεχτεί την εγκατάλειψη της έννοιας της «δικτατορίας του προλεταριάτου». Τούτο, όμως, δεν ήταν αλήθεια, γιατί πολλές από τις διαφωνίες προέρχονταν ακριβώς από κείνους που επιθυμούσαν την επίσημη μεταλλαγή του κόμματος. Παρ' όλα αυτά ο Μαρσέ δήλωσε πως κανένας από κείνους που επέκριναν το κόμμα μέσα από τις στήλες του αστικού τύπου δεν θ' αποβαλλόταν.

Αργότερα, όταν η ήγεςία αντιλήφθηκε την έκταση που έπαιρνε η συζήτηση και την ανικανότητά της να την ελέγξει, άρχισε να δηλώνει πως η ίδια είχε ενθαρρύνει την «πλατεια δημοκρατική συζήτηση» μέσα στις ομάδες βάσης του κόμματος. Το ζήτημα της ανοιχτής συζήτησης, που και οι δύο μερίδες των διαφωνούντων πρόβαλλαν σαν αίτημα και αναγκαιότητα, η Κεντρική Επιτροπή προτίμησε να το αφήσει ανοιχτό χωρίς να παίρνει καμιά θέση.

ΤΟ ΕΥΡΩΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟ ΡΕΥΜΑ

Οι πιο πολλές επιφυλάξεις φαίνονται να προέρχονται από το ευρωκομμουνιστικό κομμάτι του κόμματος, γιατί συγκεντρώνει και την πιο μεγάλη υποστήριξη. Αν και οι διαφωνίες της αριστερας πτέρυγας του κόμματος είναι πιο έντονες, παρ' όλα αυτά η δύναμή της είναι περιορισμένη και από την άλλη συγκεντρώνει και το όγκο των επι-

θέσεων της ήγεςίας του κόμματος.

Πρόσφατα, ο Ζαν Έλλεν-στέιν που θεωρούν ο θεωρητικός του κόμματος και της ευρωκομμουνιστικής πορείας του Μαρσέ μπήκε στη συζήτηση με επικριτικά άρθρα για την ήγεςία του κόμματος. Ονόμασε τη Σοβιετική Ένωση σαν «αντι-μοντέλο», αμφισβήτησε διάφορες αρχές του Λενινισμού, επέκρινε τον «εργατικισμό» του κόμματος, όπως τον αποκάλεσε και υποστήριξε μια πολιτική πλατειών συμμαχιών, ενώ ταυτόχρονα ζήτησε παραπάνω ενδοκομματική δημοκρατία. Στο σημείο τούτο συμφωνεί με τον Άλτουσερ.

Φυσικά, δεν υπάρχει αμφιβολία πως η ήγεςία κλίνει μάλλον προς τους ευρωκομμουνιστές παρά προς την «αριστερά» του κόμματος. Και ο Μαρσέ έκανε ακριβώς το διαχωρισμό ανάμεσα στις δύο αντιπολιτευτικές παρατάξεις, παρουσιάζοντας όλους εκείνους που είναι συσπειρωμένοι γύρω από τον Άλτουσερ σαν δογματικούς, ενώ παρουσίασε τον Έλλεν-στέιν σαν πλανημένο. Όμως, μέσα στον τωρι-

νό συσχετισμό των δυνάμεων που οι υποστηρικτές της «δικτατορίας του προλεταριάτου» συγκρούονται ανοιχτά με τους καθαρούς Ευρωκομμουνιστές, η ήγεςία προτιμά να κρατήσει απόσταση από τους δεύτερους, για να εμφανιστεί στα μάτια των μελών πως ακολουθεί τη σωστή ενδιάμεση γραμμή.

Από την άλλη, η συζήτηση που ανοίγει και η στάση της ήγεςίας, δείχνει πως το κόμμα τραβάει προς την «Ιταλοποίηση» του, την εξομοίωση του δηλαδή με το Ιταλικό Κομμουνιστικό Κόμμα. Η ήγεςία, όμως, προτιμά μια πιο «ομαλή» και άργη πορεία από κείνη που προτείνει ο Έλλεν-στέιν. Οι εξελίξεις θα δείξουν σύντομα κατά πόσο η πορεία τούτη θα είναι πράγματι ομαλή. Εκείνο, όμως, που είναι πιο δέδαινο είναι πως οι κλειστές γραφειοκρατικές δομές οργάνωσης που χρονολογούνται από την εποχή του Σταλινισμού αρχίζουν να σπάζουν. Η ήγεςία του κόμματος θα δυσκολευτεί να συγκρατήσει τη συζήτηση που έχει αρχίσει.

λογές παρουσιάζονται στους ψηφοφόρους διασπαρμένα. Κ' ενώ πολλά μέλη του Κ.Κ. δέχονται πως η εθόνη βαρύνει βασικά το Σ.Κ. με τον Σοσιαλ-δημοκρατικό του χαρακτήρα, παρ' όλα αυτά δυσκολεύονται ν' αντιληφθούν τη στροφή που έκανε η ήγεςία του Κ.Κ. Ξεημένες πριν από τις εκλογές, ζητώντας αναθεώρηση του Κοινού Προγράμματος.

Η στροφή, που έκανε η ή-

γεςία ήταν τη σύγκληση έκτακτου συνεδρίου. Ο Άλτουσερ θεωρείται σαν ένας από τα πιο ορθόδοξα μέλη του Κ.Κ.

Η ΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΗΓΕΣΙΑΣ

Η ήγεςία του κόμματος προσπάθησε αρχικά να αγνοήσει τη μεγάλη συζήτηση που είχε αρχίσει. Η εφημερίδα

ΠΙΚΕΤΤΟΦΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΔΕΝ

(από την 1η σελ.)

να στερήσει από τα αριστερά κόμματα την δυνατότητα αντιπροσώπευσης στα συμβούλια των κοινοτήτων. Δείχνει ξεκάθαρα με αυτό τον τρόπο ή δεξιά με ποιο τρόπο επιθυμεί να κυβερνά τον τόπο.

Η Σοσιαλιστική Νεολαία ΕΔΕΝ πιστεύει πως

πρέπει να διεξαχθούν άμεσα κοινοτικές και δημοτικές εκλογές, γιατί αποτελούν τη στοιχειώδη έκφραση της λειτουργίας της δημοκρατίας. Για τούτο θ' αγωνιστούμε με όλες μας τις δυνάμεις για να δοθεί στο λαό το δικαίωμα που του ανήκει: Το δικαίωμα να εκλέγει τους τοπικούς αντιπροσώπους.

ΕΚΦΡΑΣΗ

ΜΙΑ ΤΙΜΙΑ ΔΙΠΛΗ ΕΝΩΣΗ

Η διπλή ένωση ήταν πάντα η εύκολη λύση που προωθούσαν τόσο οι ιμπεριαλιστές όσο και η ελληνική άρχουσα τάξη. Κύριο πλεονέκτημά της είναι το ότι μ' αυτό τον τρόπο μπαίνει αυτόματα κάτω από ΝΑΤΟϊκό έλεγχο ένας χώρος που όποτε-λεί επικίνδυνο καταλύτη στις εσωτερικές εξελίξεις τόσο στην Ελλάδα όσο και στην Τουρκία. Ταυτόχρονα η διπλή ένωση ήταν η λύση που έβρισκε την αποφασιστική αντίσταση του κυπριακού λαού. Σήμερα με την Κύπρο ούσιαστικά διχοτομημένη, η διπλή ένωση φαίνεται και πάλι να προσφέρει διέξοδο για όσους θέλουν να κλείσουν το Κυπριακό. Έτσι δειλά-δειλά και προσεκτικά αρχίζει πιά να πλάσσεται και να παρουσιάζεται σαν μια κάποια λύση ανάγκης. Και ασφαλώς είναι μια λογική λύση για όσους έχουν δεχτεί το μοίρασμα της Κύπρου. Δεν είναι καθόλου τυχαίο που η υποστήριξη της διπλής ένωσης γίνεται μέσα από τις στήλες της «Καθημερινής», μιας συντηρητικής εφημερίδας που υποστηρίζει την κυβέρνηση Καραμανλή. Άργα ή γρήγορα η διπλή ένωση θα γίνει το επίκεντρο της πολιτικής της δεξιάς στο Κυπριακό.

ΑΝΤΙΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ

Και πάλι παράγοντες του ΔΗ.ΚΟ. αγωνίζονται να πετύχουν συνεργασία με τον Συναγερμό. Προβλέποντας — σωστά — πως η περίοδος που ακολουθεί θα είναι περίοδος οξύνσης της ταξικής διαμάχης, η άρχουσα τάξη προσπαθεί να συνενώσει τις γραμμές των εκπροσώπων της για να μπορέσει να κτυπήσει την εργατική τάξη και τις διεκδικήσεις της. Όταν ο καπιταλισμός δεν μπορεί πια να προσφέρει ένα ανερχόμενο βιωτικό επίπεδο ή αντίθεση των ταξικών συμφερόντων γίνεται φανερό και η κάθε τάξη αρχίζει να συγκεντρώνει τις δυνάμεις της για τις συγκρούσεις που θ' ακολουθήσουν. Αύτη είναι η κοινωνική βάση της νέας αντικομμουνιστικής προπαγάνδας και της προσπάθειας για συνένωση της δεξιάς.

ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΔΥΝΑΜΙΚΟ

Η έλλειψη εργατικού δυναμικού σε πολλούς τομείς της κυπριακής οικονομίας είναι γεγονός. Το «οικονομικό θαύμα» μετά την καταστροφή της εισβολής κινδυνεύει να γίνει ξυνό ακόμα και για τους ίδιους τους κεφαλαιοκράτες. Το φαινόμενο της έλλειψης εργατών οφείλεται σε δυο βασικά λόγους: Πρώτο, η επαναδραστηριοποίηση της οικονομίας έγινε με βάση τη μεγάλη ανεργία και τα φτηνά μεροκάματα. Έτσι οι κεφαλαιοκράτες προτίμησαν να αποφύγουν επενδύσεις σε μηχανήματα που θα έδοικονομούσαν εργασία. Δεύτερο, την αδυναμία του ίδιου του συστήματος να συγκρατήσει τους εργάτες στην Κύπρο, με αποτέλεσμα την ενθάρρυνση της μετανάστευσης εργατών. Η μόνη λύση είναι μαζικές κεφαλαιοκρατικές επενδύσεις που θα αυξήσουν την παραγωγικότητα και αυξήσουν στους μισθούς των εργατών για να ενθαρρυνθεί ο επαναπατρισμός. Κάτι τέτοιο όμως για να γίνει σε αποτελεσματική κλίμακα, δεν μπορεί να γίνει από το ιδιωτικό κεφάλαιο αλλά από το ίδιο το κράτος με τον σχεδιασμό της οικονομίας. Διαφορετικά κάθε διοικητικό μέτρο θα αποδειχτεί ανίκανο να λύσει το πρόβλημα.

ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ

ΚΑΙ

ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ

ΤΗΝ ΣΟΣ. ΕΚΦΡΑΣΗ

IPAN:

ΠΕΡΙΓΡΑΦΟΥΝ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΙΕΣΗ

4 ΠΕΡΣΕΣ ΠΟΥ ΠΡΟΣΦΑΤΑ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΝ ΣΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ

Το πρόσφατο φούντωμα της πάλης ενάντια στο καθεστώς από την μία, και η αδυναμία του καθεστώτος να πνίξει την πάλη οδήγησαν στην συστηματικότερη καταπίεση. Τέσσερεις Πέρσες που μέχρι πριν μερικές εβδομάδες ήταν ακόμα στές φυλακές του Σάχη δημιούργησαν εδώ στο Λονδίνο την επιτροπή «Από τη φυλακή στην έξορα» και περιγράφουν τις κυριότερες μεθόδους που χρησιμοποιεί το καθεστώς για να πνίξει κάθε φωνή. Πρόκειται για τους Χάμζα Βροχατή 37 χρόνων και Μερτάτ Πακζάτ 33 χρόνων, πρώην αξιωματικοί του στρατού, Μωχάμετ Μονιρζάτ 32 χρόνων φοιτητής της Ιατρικής και Σάητ Σολτανπούρ 37 χρόνων ποιητής και σκηνοθέτης.

Συλλήψεις στο δρόμο

«Ανθρωποι συλλαμβάνονται στο δρόμο από τες ομάδες ασφάλτου», όπως τες αποκαλεί η ΣΑΒΑΚ και ακολουθώντας μεταφέρονται σε μαγαζιά που χρησιμοποιούν σαν ανακριτική βάση όπου και αναγκάζονται να απαντήσουν ένα σωρό ερωτήσεις. Ακολουθεί έρευνα στο σπίτι του συλληφθέντα και ανάκριση προσώπων που μένουν στο ίδιο σπίτι. Συνήθως ύστερα καταλήγει στο «Κομιτέ», το ανακριτικό κέντρο της ΣΑΒΑΚ, όπου ανακρίνεται, βασανίζεται και οδηγείται σε στρατιωτικό δικαστήριο πριν καταλήξει στη φυλακή.

Άστυνομικές παγίδες

«Ανθρωποι της ΣΑΒΑΚ μεταμφιέζονται σε ζητιάνους, σκουπιδιάρες, ηλεκτρολόγους κτλ. για να παγιδεύουν όποιον τυχόν ξεσταμίζει κάτι κατά του Σάχη».

Καταλήψεις ολόκληρων περιοχών

Οι «ομάδες κυνηγών» υπό τες διαταγές του περιόχου Γιαβάν (άρχικυβερνήτη της Κομιτέ) καταλαμβάνουν ολόκληρες περιοχές. Έχοντας στη διάθεσή τους τα τελευταία τεχνολογικά μέσα εντοπίζουν αντιστασιακούς και εξαπολύουν επιθέσεις κατά των κρυφών τους.

Ενέδρες για συλλήψεις όμηρων

Η αστυνομία περιμένει σε ένα καθορισμένο τόπο έξω από το σπίτι κάποιου για μέρες, εβδομάδες ίσως και μήνες. Αύστηρά μέτρα τηρούνται για το ποιός μπαίνει και ποιός βγαίνει από το σπίτι. Όλες οι συνδιαλέξεις και τα τηλέφωνα ελέγχονται. Σόζιγρι, παιδιά και γονείς κρατούνται δημερ. Αν αντιδράσουν κτυπιούνται και ίσως να τους σύρουν στές φυλακές.

Επιθέσεις σε φοιτητικά Χώλες της Αντίστασης Έκατοντάδες όπλισμένοι α-

στυνομικοί κάνουν επιθέσεις σε φοιτητικά Χώλες τα μεσάνυχτα. Σκοπός είναι να εξεύρει και να συλλάβει πολιτικά δραστήριους φοιτητές και να δημιουργήσει φόβο μεταξύ τους.

Επιθέσεις σαν μια συνηθισμένη άσκηση

Η αστυνομία, επιθετικές ομάδες, πράκτορες της ΣΑ-

ναγκαστική ορθοστασία για μεγάλα διαστήματα με καλυμμένα τα μάτια με μαύρο ρούχο. Ο φυλακισμένος δηλαδή, ο υποψήφιος ή υποψήφια για βασανιστήρια αναγκάζεται να περιμένει αρκετές ώρες πριν έρθει η σειρά του. Βασανισμοί άλλων φυλακισμένων έξω από το κελί υποψήφιου ή και ακόμη μέσα.

Σωματικά Βασανιστήρια

Το πιο περίφημο ίσως από τα είδη βασανιστηρίων είναι το «Απόλλο» που ανακαλύφθηκε από τους Μεξικανούς. Είναι τόσο φρικιαστικό το είδος αυτό του βασανιστηρίου, που είναι πολύ δύσκολο να το εξηγήσει κανείς με λόγια. Μπορεί ο αναγνώστης να πάρει μια ιδέα πόσο φρικιαστικό είναι το «Απόλλο» από τη

ΒΑΚ, εθνικιστές τραμπούκοι (έτεχάτ μελή), αντικρουόμενες δυνάμεις (νίρου παγετα-ής) επιτροπές εθνικής ενέργειας (κομιτέχ εκγτάμ μελή) που μαζί συντονίζουν τες ένοπλες επιθετικές δυνάμεις του καθεστώτος κάνουν επιθέσεις ενάντια σε διαδηλώσεις, απεργίες, σε πανεπιστήμια, συνεμά, μορφωτικές συναθροίσεις, τζαμιά και σχολεία.

Ψυχολογικά Βασανιστήρια

Βρισξές, γυμνώσεις των φυλακισμένων, βασμοί συζύγων μπροστά στους άντρες τους, γυναικών μπροστά στους αδελφούς, μητέρων μπροστά στα παιδιά τους, και ακόμη βασμοί ανδρών. Έκθεση του φυλακισμένου σε επίμονους δυνατούς κρότους, βασανισμοί τα μεσάνυχτα για να προσθέσουν ψυχολογική ένταση. Ά-

φωτογραφία που δημοσιεύεται πιά κάτω.

Μερικοί άλλοι τρόποι βασανιστηρίων είναι κρέμασμα ανάποδα με το κεφάλι στο νερό σε διαστήματα 30 δευτερολέπτων, Μαστίγωμα με σύρμα, βγάλσιμο νυχιών, ηλεκτροαπόκλυσμα με πολύ βραστό νερό, κάψιμο σε διάφορα μέρη του σώματος με ηλεκτρικές θερμάστρες.

Όλα τούτα στη χώρα της «Λευκής Επανάστασης», όπου κάποιος άλλος «σωτήρας» έβαλε από 25 χρόνια τώρα το λαό του στο γύφο. Το λαϊκό ήφαίστειο, όμως, ξεχειλίζει μέρα με τη μέρα και σίγουρα θα πνίξει τον ξενόδοξο δικτάτορα και θα πάρει το δρόμο της λευτεριάς και της προόδου.

Ο ΑΝΕΝΔΟΤΟΣ και Γ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ Λονδίνο.

ΔΙΕΘΝΟΠΟΙΗΣΗ: ΟΙ ΔΥΤΙΚΕΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΙΣ ΔΕΝ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΒΟΗΘΗΣΟΥΝ ΤΟΝ ΚΥΠΡΙΑΚΟ ΛΑΟ

Μέσα στα πλαίσια της προσπάθειας της κυβέρνησης για διεθνοποίηση του Κυπριακού, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας έχει αναλάβει μία σειρά εξορμήσεων σε διάφορες χώρες για ενημέρωση των Κυβερνήσεων τους πάνω στο θέμα. Έτσι μετά την πολυήμερη επίσκεψή του στην Αμερική έχει επισκεφτεί την Γαλλία και την Βρετανία ενώ έχουν αποφασιστεί επισκέψεις στη Σοβιετική Ένωση και άλλες χώρες.

Το πρόβλημα μ' αυτές τις επισκέψεις είναι ότι, με όσα μπορούμε να ξέρουμε φυσικά από τις πολυάριθμες δημοσιογραφικές διασκέψεις και τις ομιλίες του κ. Κυπριακού, δέ φαίνεται να επιδιώκουν κάποιο συγκεκριμένο προαποφασισμένο σκοπό. Γίνονται απλά και μόνο για «να κερδίσουμε έδαφος», να «αναφέρουμε τις θέσεις μας», να «να επιδιώξουμε την άσκηση πίεσης πάνω

τι το ΝΑΤΟ έχει αυτή τη συγκεκριμένη θέση. Μερικές χώρες του ΝΑΤΟ μπορεί να θέλουν να ενισχύσουν την Τουρκία σε μεγαλύτερο βαθμό και άλλες σε μικρότερο βαθμό. Υπάρχει όμως μία βασική διαφοροποίηση στις απόψεις επί του Κυπριακού ζητήματος. Για παράδειγμα η θέση της Γαλλίας. Μπορώ να πω ότι η Γαλλική θέση είναι θέση στην ουσία συμπαράστασης, σχεδόν πλήρους υποστήριξης και λέ-

Στη Δυση, μονο η εργατική ταξη μπορει να μεταβληθει σε συμμαχο

στην Τουρκία. Είναι όμως αμφίβολο αν οι κυβερνήσεις των χωρών που προσπαθούμε να «πείσουμε» για το «δικαίό μας» είναι δυνατό να βασισουν τη γραμμή τους σε τέτοιες ενημερώσεις. Στην πραγματικότητα η πολιτική τους πάνω στο Κυπριακό, όπως και σε κάθε διεθνές πρόβλημα καθορίζεται από την ανάγκη υποστήριξης των συμφερόντων τους.

Οι εκτιμήσεις του κ. Κυπριακού από τις συναντήσεις του —μιλώντας πάντα με αυτά που έχει αναφέρει ανοιχτά— κάνουν φανερό ότι η κυβέρνηση εξακολουθεί να έχει σαν επίκεντρο της πολιτικής της την προσπάθεια για επαναποθέτηση των δυτικών κυβερνήσεων στην «γραμμή του δικαίου». Χαρακτηριστικά αναφέρει:

Πιστεύω ότι πάρα πολλοί κύκλοι στις Ηνωμένες Πολιτείες —πλην βέβαια εκείνων που λαμβάνουν υπόψη άλλα συμφέροντα— έχουν αντιληφθεί πολύ καλύτερα το Κυπριακό ζήτημα. Το ίδιο πιστεύω και για τους κύκλους του ΝΑΤΟ. Στους κύκλους του ΝΑΤΟ δεν υπάρχει δυσωμία υπό την έννοια ό-

γω «σχεδόν» για να μην υπερβάλλω. Παρατήρησα ότι μία εφημερίδα διερωτήθηκε γιατί δεν εξεδόθηκε κοινό ανακοινωθέν για την επίσκεψή μου στη Γαλλία. Διευκρινίζω ότι δεν εκδίδονται κοινά ανακοινωθέντα παρά μόνο για επίσημες επισκέψεις και η επίσκεψή μου στη Γαλλία ήταν ανεπίσημη.

Πιστεύω ότι στους κύκλους του ΝΑΤΟ άρχισε ένας προβληματισμός. Δεν αναφέρω σε μερικούς που δεν προβληματίζονται καθόλου γιατί η θέση τους είναι πώς να ενισχυθεί η Τουρκία και μόνο. Υπάρχουν όμως και άλλοι. Ακούσατε για παράδειγμα την προχθεσινή δήλωση του Υπουργού Έξωτερικών του Καναδά, που είναι επίσης μέλος του ΝΑΤΟ. Γνωρίζετε τη θέση της Γαλλίας. Θα ήθελα επίσης να εκφράσω ιδιαίτερη ικανοποίηση από τη συνάντησή με τον Πρωθυπουργό της Ιταλίας κ. Αντρέotti.

(Διάσκεψη Τύπου 22.6.78)

Στο πιο πάνω απόσπασμα δίνεται η εντύπωση πως υπάρχει αυξανόμενη υποστήριξη για την Κύπρο από «κύκλους των Ηνωμένων Πολιτειών» και από «κύκλους του ΝΑΤΟ». Το ίδιο το ΝΑΤΟ παρουσιάζεται σαν μία σχεδόν ομόθυμη δύναμη που είναι δυ-

νατόν σε κάποιο μεταγενέστερο στάδιο να υπερνοήσει την Κυπριακή υπόθεση. Η πραγματικότητα όμως είναι άλλη: στην καλύτερη περίπτωση οι θέσεις των «κύκλων των ΗΠΑ» (Κογκρέσου) και των «κύκλων του ΝΑΤΟ» (Γαλλία) είναι επαναβεβαίωση προηγούμενων τους θέσεων.

Ας πάρουμε όμως τους «κύκλους» που μας υποστηρίζουν. Από τη μία έχουμε το Αμερικανικό Κογκρέσο που ετοιμάζεται να ψηφίσει την άρση του εμπάργκο. Από την άλλη χώρες του ΝΑΤΟ όπως η Γαλλία που μόλις πρόσφατα μας έδειξε τον ιμπεριαλιστικό ρόλο της με τη στρατιωτική επέμβασή της στο Ζαΐρ. Είναι ούτοπικό να περιμένει κανείς ότι οι εκπρόσωποι της άρχουσας τάξης θα αφήσουν ξαφνικά τα συμφέροντά τους για να υποστηρίξουν το δίκαιο στην περίπτωση της Κύπρου.

Ποιός είναι λοιπόν ο δρόμος για τη σωστή διεθνοποίηση του Κυπριακού; Ο μόνος δρόμος είναι να τοποθετήσουμε το πρόβλημά μας μέσα στα πλαίσια του παγκόσμιου αντιιμπεριαλιστικού κινήματος. Κάθε ιμπεριαλιστική δομή, είτε λέγεται ΝΑΤΟ είτε οποιαδήποτε άλλο, πρέπει να πολεμηθεί με κάθε τρόπο. Οφείλουμε να ακολουθήσουμε μία συνεπή

πολιτική αρχών, να σταθούμε δίπλα σε κάθε κίνημα που αγωνίζεται ενάντια στον ιμπεριαλισμό. Στο χώρο της δύσης η μόνη δύναμη που μπορεί να αποτελέσει σύμμαχο είναι η εργατική τάξη, που αγωνίζεται για την ανατροπή του καπιταλιστικού κινήματος, για την εξάλειψη της εκμετάλλευσης. Για να κερδίσουμε

στο δικό μας αγώνα.

Ήδη άρχισε το πλάσσιμο της ιδέας μιας «τήμας διπλής ένωσης». Η Κυπριακή άριστερά πρέπει να πολεμήσει αποφασιστικά μια τέτοια λύση προβάλλοντας τη δική της πορεία για μια Κύπρο ενιαία, ανεξάρτητη, σοσιαλιστική για Έλληνες και Τούρκους. Κέ-θε λύση που διχάζει την

τη συμμαχία της πρέπει να αγωνιστούμε τον ίδιο αγώνα μαζί της, να αγωνιστούμε ενάντια στις κυβερνήσεις που την καταπιέζουν, ενάντια στις κυβερνήσεις που είναι ταυτόχρονα και το κύριο εμπόδιο

Κύπρο, ταυτόχρονα αποδιανομίζει το Κυπριακό. Κάθε λύση που ενώνει Έλληνες και Τούρκους δίνει τις δυνατότητες για υποστήριξη από τους τούς φυσικούς μας συμμάχους.

**Να αγωνιστούμε για μια
Κυπρο ενιαία ανεξάρτητη
σοσιαλιστική για Έλληνες
και Τούρκους.**

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΑΡΛΣΜΠΕΡΓΚ ΚΑΙ ΠΡΟΙΚΟΔΟΤΗΣΗ ΠΡΟΣΦΥΓΟΠΟΥΛΩΝ

Τόν τελευταίο καιρό διαφημίζεται καθημερινά από τόν Τύπο και τὰ μέσα μαζικής ενημέρωσης τὸ Φεστιβάλ τῆς γνωστῆς ἐταιρείας Κάρλσπεργκ.

Στὸ Φεστιβάλ αὐτὸ, ὅπως ἀνακοινώνεται, θὰ ὑπάρξει πλούσιο καλλιτεχνικὸ πρόγραμμα καὶ ἀνάδειξη τῶν Μιςς Κύπρου, Μιςς Κάρλσπεργκ καὶ Στάρ Κύπρου!

Ἐπίσης τὴν νύχτα τῶν ἐγκαινίων θὰ ἐπιδροῦν σὲ δέκα ἄπορες προσφυγοπούλες τὰ πρῶτα ἀπὸ £400 χορηγήματα τοῦ ιδρύματος Κάρλσπεργκ ὑπὲρ τῆς Κυπρίας προσφυγοπούλας.

Στὸ ἔξοιο ἴδρυμα θὰ κατατεθοῦν καὶ τὰ ἐσοδα τοῦ Φεστιβάλ.

Μὲ τὸ Φεστιβάλ αὐτὸ καὶ τὴν συνεχῆ διαφήμιση τοῦ, ἡ ἐταιρεία προσπαθεῖ νὰ ἐμφανιστεῖ σὰν ἡ μόνη ἐταιρεία ποὺ διαδραματίζει ἕνα σημαντικὸ πολιτικὸ καὶ ἀνθρωπιστικὸ ρόλο στὴν κυπριακὴ κοινωνία.

Πίσω ὅμως ἀπὸ τοὺς «κα-

λοπροαίρετους» αὐτοὺς σκοποὺς ποὺ προβάλλει ἡ ἐταιρεία, κρύβεται τὸ πραγματικὸ τῆς κίνητρο, ποὺ εἶναι ἡ αὐξηση τῶν κερδῶν τῆς. Αὐξηση ἡ ὁποία πραγματοποιεῖται μὲ τὴν τεράστια διαφήμιση τῶν προϊόντων τῆς μέσω τοῦ Φεστιβάλ.

Ὁ ρόλος ποὺ προσπαθεῖ νὰ παίξει, ὁ ἀνθρωπιστικὸς καὶ ὁ πολιτιστικὸς, εἶναι καθαρά ἀντιδραστικὸς, γιατί χρησιμοποιεῖ (στὴν συγκεκριμένη περίπτωση) τοὺς πρόσφυγες καὶ τὴν γυναῖκα σὰν ἀντικείμενο μὲ μοναδικὸ σκοπὸ τὴν αὐξηση τῶν πωλήσεων τῆς.

Δηλαδή, ἐνῶ ἐκφράζεται σὰν «μεγαλόκαρδη» καὶ «φιλόανθρωπη» ἐταιρεία, ἐκμεταλλεύεται τὴν κατάσταση στὴν ὁποία βρίσκονται οἱ ἴδιοι οἱ πρόσφυγες.

Ἄν ὅμως ἐνδιαφερόταν πραγματικὰ γι' αὐτοὺς θὰ τοὺς αὐξανε τὰ ἡμερομίσθια (μέσα στὸ ἐργαστάσιό τῆς), πράγμα ὅμως ποὺ εἶναι ἀδύνατο νὰ γίνει, γιατί ἀντιθαίνει στὰ πραγματικὰ συμφέροντά τῆς.

Οἱ «φιλοanthropίες» ὅχι μόνο δὲν προσφέρουν τίποτε, ἀλλὰ ἀποπροσανατολίζουν καὶ τὸν λαὸ ἀπὸ τὰ πραγματικὰ του συμφέροντα ποὺ μὲ κανένα τρόπο δὲν ταυτίζονται μ' ἐκεῖνα τῆς ἐταιρείας.

Ὁ ἀντιδραστικὸς τῆς ὁμῶς ρόλος δὲν σταματᾷ ἐδῶ, γιατί μὲ τὴν προικοδότηση διαιωνίζει τὸν ἀναχρονιστικὸ τελεῖς καὶ ὑποβιβάζει τὴν γυναῖκα σὲ «ἀντικείμενο πρὸς πώληση». Τὸ «ἐνδιαφέρον» τῆς θὰ μπορούσε νὰ τὸ δείξει μὲ τὴν ἐπίλυση τῶν προβλημάτων ποὺ ἀντικείμενίζονται οἱ ἐργαζόμενες στὸ ἐργαστάσιό τῆς, καὶ ἰδιαίτερα οἱ μητέρες ἐργαζόμενες. Μὰ

ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΟΥΣ «ΚΑΛΟΠΡΟΑΙΡΕΤΟΥΣ»
ΣΚΟΠΟΥΣ ΚΡΥΒΕΤΑΙ ΤΟ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ
ΚΙΝΗΤΡΟ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ, ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ
Η ΑΥΞΗΣΗ ΤΩΝ ΚΕΡΔΩΝ ΤΗΣ

καὶ αὐτὸ θὰ ἦταν ἀδύνατο πάλι γιατί ἀπὸ τὴν φύση τῆς ἡ ἴδια θὰ ἐξυπηρετήσει τὰ συμφέροντα τῆς καὶ ὅχι ἐκεῖνα τῶν ἐργαζομένων ποὺ εἶναι ἀντίθετα μὲ τὰ δικά τῆς.

Ἡ χρησιμοποίηση τῆς γυναίκας σὰν διαφημιστικὸ ὄργανο φαίνεται ξεκάθαρα ἀπὸ τὴν διοργάνωση καλλιτεχνικῶν ὁπου ἡ προσωπικότητα τῆς γυναίκας μετρίεται ἀπὸ τίς σωματικές τῆς ἀναλογίες καὶ τὴν ἐξωτερικὴ τῆς ἐμφάνιση.

Αὐτὴ ἡ χρησιμοποίηση τῆς γυναίκας σὰν ἀντικείμενο ἀπὸ τὴν ἐταιρεία ἐκφράζει, καλλιέργει καὶ στηρίζει

τὴν κυρίαρχη ἰδεολογία ἡ ὁποία προσπαθεῖ νὰ κρατήσει τὴν γυναῖκα σὲ κατώτερη θέση γιὰ νὰ μπορεῖ νὰ τὴν ἐκμεταλλεύεται πιὸ εὐκολὰ σὰν ἐργαζόμενη ἀλλὰ καὶ νὰ τὴν διατηρεῖ ἀσυνειδητοποιητὴ καὶ ἀπολιτισκομένη.

Ὅσο γιὰ τὸ πολιτιστικὸ τῆς ἐνδιαφέρον εἶναι ἀμφιβάλλου ἀξίας μὰ καὶ τὸ καλλιτεχνικὸ πρόγραμμα ποὺ ἔχει νὰ παρουσιάσει εἶναι χαμηλοῦ ἐπιπέδου, ποὺ κάθε ἄλλο κάνει παρὰ νὰ δοθῇ σὲ τὴν συνειδητοποίηση καὶ τὴν αὐξηση τοῦ πνευματικοῦ ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ.

Απο τὴν τοπικὴ ὁργάνωση Λακαταμίας

ΕΡΕΥΝΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΚΟΙΝΟΤΙΚΕΣ

Πήραμε τὴν ἀκόλουθη ἔρευνα ποὺ ἡ Τοπικὴ Ὀργάνωση Λακαταμίας τῆς ΕΔΕΝ ἔκανε στὴ Λακαταμία γιὰ τὸ θέμα ποὺ δημιουργήθηκε ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀπόφαση τῆς κυβέρνησης ν' ἀναβάλει ἐπ' ὀριστο τὴ διεξαγωγή τῶν κοινοτικῶν ἐκλογῶν. Ὅπως εἶναι γνωστὸ, ἡ ἀντιδημοκρατικὴ τούτη ἀπόφαση προκάλεσε αἰσθήματα ἀγανάκτησης ἀνάμεσα στὸ λαὸ γιὰτὶ, γιὰ ἀκόμα

μιά φορά, καταπατοῦνται κατάφωρα οἱ δημοκρατικὲς διαδικασίες.

Ἀπὸ τίς πιὸ κάτω συνεντεύξεις προκύπτει ἀβίαστα τὸ συμπέρασμα πὼς ὁ λαὸς ἔχει πλήρως συνειδητοποιήσει πὼς ἡ ἀναβολὴ τῶν κοινοτικῶν ἐκλογῶν ἀποτελεῖ καταπάτηση τῶν λαϊκῶν δημοκρατικῶν δικαιωμάτων.

Ἡ ἔρευνα ποὺ διεξήχθη, ὅπως δείχνουν οἱ ἀπόψεις ποὺ ἐκφράστη-

καν, ἀποσκοποῦσε στὸ νὰ καλύπτει ἕνα πλατὺ φάσμα ἀπόψεων. Ἀπὸ τὴν ἄλλη, τὰ πιὸ πολλὰ ὅλα ποὺ ἀπάντησαν τὸ ἐρωτηματολόγιο τάσσονται ἀνεπιφύλαχτα ὑπὲρ τῆς ἄμεσης διενέργειας κοινοτικῶν ἐκλογῶν.

Δημοσιεύουμε μὲ χαρὰ τὴν ἔρευνα τῆς Τ. Ο. Λακαταμίας καὶ ἐλπίζουμε πὼς παρόμοιες πρωτοβουλίες θὰ ληφθοῦν καὶ σὲ ἄλλες κοινότητες.

ἀντιπροσώπους. Ἡ κοινοτικὴ ἀρχὴ Κ. Λακαταμίας δὲν εἶναι καθόλου ἐξυπηρετική.

ΠΡΟΣΦΥΓΑΣ
ΔΗΜΟΣΙΟΣ
ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ

Οἱ κοινοτικὲς ἐκλογὲς ἀναβλήθηκαν πολλές φορές. Ἦταν καιρὸς τώρα νὰ γίνον. Ἡ προδοσία ὤριμασε τὸ λαὸ μας σὲ σημείο ποὺ νὰ μπορεῖ χωρὶς ἀμφιβολία νὰ ἐκλέγει τοὺς ἀντιπροσώπους του. Τὰ περὶ διχνοίας τοῦ λαοῦ ἀπὸ τίς κοινοτικὲς ἐκλογὲς εἶναι ὑποτίμηση τῆς ὀριμότητος καὶ τῆς νοημοσύνης τοῦ λαοῦ, ποὺ πρέπει κάποτε νὰ σταματήσει νὰ ἐμπαίζεται. Πρέπει ν' ἀλλαχτεῖ ἡ κοινοτικὴ ἀρχή, γιατί δὲν κάνει σωστὰ τὴ δουλειά της.

ΧΡΥΣΟΥΛΑ
ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ,
ΟΙΚΟΚΥΡΑ:

Τὸ νὰ ἐκλέγει ὁ λαὸς τοὺς ἐκπροσώπους τοῦ, σ' αὐτὴ τὴν περίπτωσι τοὺς κοινοτάρχες του, εἶναι δημοκρατικὸ καὶ ἀναφαίρετο δικαίωμα τοῦ λαοῦ. Ἡ ἀναβολὴ τῶν ἐκλογῶν εἶναι στέρηση αὐτοῦ τοῦ δικαιώματος, εἶναι ἀντιδημοκρατικὸ μέτρο. Τὰ περὶ διχνοίας εἶναι πράσινα ὄλογα.

Ὁ λαὸς εἶναι ἀσκετὰ ὀριμος. γιὰ νὰ ἐκλέξει ἡσυχὰ τοὺς ἀντιπροσώπους του. Ἡ κοινοτικὴ ἀρχὴ δὲν κάνει καλὰ τὴ δουλειά της.

Π. Π.

Πρέπει νὰ γίνουν οἱ κοινοτικὲς ἐκλογὲς. Δὲν εἶναι

σωστὸ, δημοκρατικὸ ἢ κυβέρνηση νὰ τίς ἀναβάλλει λόγω τῆς ἐκφυθμῆς κατάστασης, γιατί ἡ Κύπρος εἶναι πάντα μιά ἐκφυθμὴ κατάσταση. Ὑποτίμω τὴν ὀριμότητα τοῦ λαοῦ μ' αὐτὸ τὸν τρόπο. Κι' ὅμως τὴν ὀριμότητα τοῦ ὁ λαὸς τὴν ἀπόδειξε στίς βουλευτικὲς ἐκλογὲς τοῦ '76 καὶ ποὺ ἡ κατάσταση ἦταν πιὸ ἐκφυθμὴ τότες. Τὴν ἀναβολὴ τῶν ἐκλογῶν τὴν προκαλεῖ ὁ φόβος τοῦ «κυβερνῶντος κόμματος» νὰ κατέλθῃ μόνο στίς ἐκλογὲς καὶ ὁ φόβος γιὰ μιά πιθανὴ νίκη τῆς ἀριστερᾶς. Ἀπὸ τὴν κοινοτικὴ ἀρχὴ δὲν εἶμαι καθόλου εὐχαριστήμενος. Δὲν εἶναι καθόλου ἐξυπηρετική.

ΚΩΣΤΑΣ Π., ἐργάτης

Πρέπει νὰ γίνουν οἱ ἐκλογὲς. Πρέπει ν' ἀλλαχτοῦν οἱ κοινοτικὲς ἀρχές, γιατί δὲν κάνουν καλὰ τὴ δουλειά τους. Στὴν Κ. Λακαταμία οἱ δρόμοι εἶναι χάλια. Προπαντὸς οἱ δρόμοι στοὺς προσφυγικοὺς συνοικισμοὺς τὸ χειμῶνα γίνονται λίμνες καὶ δὲν μπορεῖ κανένας νὰ κυκλοφορήσῃ. Γι' αὐτὰ καὶ πολλὰ ἄλλα δὲν ὑπάρχει κανένας νὰ μεριμνήσῃ.

Κ. —Καθηγητὴς :

Ἡ ἀναβολὴ τῶν ἐκλογῶν εἶναι πλῆγμα στὰ δημοκρατικὰ δικαιώματα τοῦ λαοῦ.

Γι' αὐτὸ πρέπει κάθε δημοκρατικὸς πολίτης ν' ἀγωνιστεῖ γι' αὐτὸ τοῦ τοῦ δικαίωμα, ποὺ τοῦ τοῦ στερεῶν τόσο ἀντιδημοκρατικά.

ΑΝΔΡΕΑΣ
ΚΑΥΚΑΛΙΑΣ:

Διαφωνῶ μὲ τὴν ἀπόφαση τῆς κυβέρνησης ν' ἀναβάλει τίς ἐκλογὲς. Δὲν ἔχει κανένα δικαιολογητικὸ. Νομίζω ὅτι ὁ λόγος ποὺ ἔγινε αὐτὸ εἶναι γιὰ νὰ κρατήσουν οἱ πραξικοπηματίες τίς θέσεις τους. Γιατὶ ὅλοι τοῦτοι εἶναι διορισμένοι γιὰ πολλὰ χρόνια. Χρειάζεται καθαροὶ καὶ ἡ κυβέρνησις δὲν κάνει τίποτε.

Ἡ Χωριτικὴ Ἀρχὴ τῆς Κάτω Λακαταμίας φροντίζει κάπως.

ΚΑΤΟΙΚΟΣ
ΛΑΚΑΤΑΜΙΑΣ:

Δὲν συμφωνῶ μὲ τὴν ἀναβολὴ τῶν κοινοτικῶν ἐκλογῶν. Πρέπει νὰ γίνουν ἐκλογὲς γιὰ ν' ἀλλαχτοῦν οἱ κοινοτικὲς ἀρχές γιατί δὲν ἐξυπηρετοῦν καθόλου τὸν κόσμο.

ΕΛΕΝΑ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ:

Συμφωνῶ μὲ τὴν ἀναβολὴ τῶν ἐκλογῶν γιατί δὲν εἶναι καιρὸς γιὰ τσακωμοὺς. Καὶ

ἡ κυβέρνηση γι' αὐτὸ τὸ λόγο θὰ τὸ ἔκαμε γιὰ νὰ μὴν διχαστεῖ ὁ λαός.

ΔΙΑΜΑΝΤΩ:

Συμφωνῶ μὲ τὴν ἀναβολὴ τῶν ἐκλογῶν γιατί δὲν πρέπει νὰ διχάζεται, σὲ τέτοιες κρίσιμες καταστάσεις, ὁ λαός. Ἡ κυβέρνηση αὐτὴ τὴ διχόνοια φοβάται, γι' αὐτὸ τίς ἀνάβαλε.

ΧΡΙΣΤΟΣ
ΜΕΣΑΡΙΤΗΣ:

Δὲν ἔπρεπε νὰ ἀναβληθοῦν οἱ κοινοτικὲς ἐκλογὲς, γιατί ἡ κοινοτικὴ ἀρχὴ πρέπει ν' ἀλλαχθεῖ, γιατί δὲν κάνει καλὰ τὴ δουλειά της. Ἀδιαφορεῖ.

ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΨΑΛΤΗ:

Δὲν συμφωνῶ μὲ τὴν ἀναβολὴ τῶν ἐκλογῶν. Πρέπει ν' ἀλλαχτεῖ ἡ χωριτικὴ ἀρχή. Δὲν βρίσκεις κανένα στὸ γραφεῖο τους ἀλλὰ στὸ καφενεῖο.

ΕΡΓΑΤΗΣ:

Δὲν συμφωνῶ μὲ τὴν ἀνα-

βολὴ τῶν κοινοτικῶν ἐκλογῶν. Ἀλλὰ ἴσως νὰ τὸ ἔκαμε αὐτὸ ἡ κυβέρνηση γιὰ νὰ ἀποτρέψει ὁποιοδήποτε διχόνοια. Ἀλλὰ ἡ χωριτικὴ ἀρχὴ πρέπει ν' ἀλλαχτεῖ.

ΜΙΑ ΠΡΟΣΦΥΓΑΣ
ΟΙΚΟΚΥΡΑ:

Δὲν πρέπει νὰ ἀναβληθοῦν οἱ ἐκλογὲς. Εἶναι ἀντιδημοκρατικὸ μέτρο. Πρέπει ν' ἀλλαχτεῖ ἡ κοινοτικὴ ἀρχή γιατί δὲν ἐξυπηρετεῖ καθόλου τὸν κόσμο. Ἐμεῖς εἴμαστε πρόσφυγες. Τὰ οἰκονομικά μας δὲν μᾶς ἐπιτρέπουν νὰ πληρώσουμε φόρο καθαριότητος καὶ ἔτσι δὲν μᾶς παίρνουν τὰ σκουπίδια.

ΜΑΡΩ
—ΠΡΟΣΦΥΓΑΣ:

Πρέπει νὰ γίνουν ἐκλογὲς. Ἡ ἀναβολὴ τῶν ἐκλογῶν δὲν εἶναι τίποτ' ἄλλο ἀπὸ μέτρο φόβου τοῦ λαοῦ. Πρέπει νὰ ἐπικρατοῦν πάντοτε οἱ δημοκρατικὲς διαδικασίες. Παραγνώνει τὴν ὀριμότητα τοῦ λαοῦ ἡ κυβέρνηση μὲ τὸ νὰ τὸν θεωρεῖ ἀνίκανο νὰ ψηφίσει τοὺς τοπικοὺς του

Φιμωση της ελευθερίας εκφράσης

ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΙΚΟΣ ΘΕΣΜΟΣ Η ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑ**Απαρδεχτη η απαγόρευση της ταινίας**

Η απαγόρευση της ταινίας «Κύπρος, ή άλλη πραγματικότητα», από την κυπριακή λογοκρισία, αποτελεί ένα γεγονός που δεν μπορούσε να περάσει απαρατήρητο. Η απόφαση της λογοκρισίας δεν πέρασε απαρατήρητα όπως ή ίδια νόμιζε, αλλά αντίθετα αυτές τις μέρες μία σειρά διαμαρτυριών εκδηλώθηκε που καλύφθηκε τόσο από τον κυπριακό όσο και από τον ελληνικό τύπο. Διαμαρτυρίες υπογράφηκαν κύρια από διανοούμενους και πολιτικοποιημένους ανθρώπους αλλά και από απλό κόσμο.

Εμείς πιστεύουμε πως η απαγόρευση της ταινίας σαν θέμα αρχής είναι απαράδεκτη και καταγγέλλουμε την απόφαση της Επιτροπής Λογοκρισίας. Η απόφαση κατάφωρα παραβιάζει τα δημοκρατικά δικαιώματα και επιχειρεί να φιμώσει την ελευθερία έκφρασης. Πέραν από τυχόν διαφωνίες που πιθανόν να έχουμε με την ταινία — δεν την έχουμε δει — για μας η υποστήριξη της δημόσιας προβολής της και η ανάγκη αγώνα για να αρθεί η απαγόρευση αποτελούν καθήκοντα για κάθε δημοκρατικό, προοδευτικό άνθρωπο αλλά κύρια για τους πνευματικούς ανθρώπους του τόπου μας.

Είμαστε αντίθετοι ακόμα και με τον ίδιο το θεσμό της λογοκρισίας, ένα αντιδραστικό θεσμό όπου μία άσχετη με το

λαϊκό αίσθημα ομάδα ανθρώπων αποφασίζει τι μπορούμε να βλέπουμε και τι όχι, με γνώμονα πάντα βέβαια την εξυπηρέτηση της άρχουσας τάξης.

Η απαγόρευση της συγκεκριμένης ταινίας είναι το πιο σοβαρό κρούσμα λογοκρισίας — υπήρχαν δύο-τρία άλλα στο παρελθόν — που γίνεται για καθαρά πολιτικούς λόγους κι αυτό κάνει ακόμα πιο σοβαρό το θέμα. Η ταινία, που ασχολείται με το Κυπριακό πρόβλημα, μάθαμε πως παίρνει κριτική θέση σε διάφορες καταστάσεις και πως έντονα θίγει το θέμα της εκκλησιαστικής περιουσίας, ενώ παράλληλα δείχνει τη μιζέρια και οικονομική εξαθλίωση των φτωχών ανθρώπων.

Η λογοκρισία δηλαδή απαγορεύει ουσιαστικά να εκφραστούν απόψεις και αντιλήψεις με τις οποίες διαφωνεί πολιτικά. Για μας το θέμα της απαγόρευσης και η απόφαση αυτή της Επιτροπής Λογοκρισίας εντάσσεται στα πλαίσια πιο γενικών φαινομένων που παρατηρούνται τελευταία «σε μία κλιμακωμένη πορεία στέρησης όλο και πιο περισσότερων λαϊκών ελευθεριών». Για μία τέτοια πορεία αναφερόμαστε σε πρωτοσέλιδο άρθρο της προηγούμενης έκδοσης της «Σοσιαλιστικής Έκφρασης» με τίτλο «Να μην επιτρέψουμε κανένα περιο-

ρισμό στα δημοκρατικά δικαιώματα και τις λαϊκές ελευθερίες». Αναφέραμε στο άρθρο μας πως η ματαίωση των κοινοτικών εκλογών δεν ήταν ένα άσημαντο γεγονός, όπως η κυβέρνηση και το ΔΗ.ΚΟ προσπαθούν να το παρουσιάσουν, αλλά πως ΕΙΝΑΙ ΣΥΜΠΤΩΜΑ ΓΕΝΙΚΟΤΕΡΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΟΠΟΥ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΤΗΚΑΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΔΙΑΦΟΡΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ όπως οι Έπισκοπικές Πάφου, με τους γνωστούς εκθιασμούς και οργανωμένη προσπάθεια δωροδοκιών, οι εκλογές ΟΕΛΜΕΚ που ακολουθήθηκε παράμοια τακτική έπειδή «τόλμησε» η ΠΑΣΚ να ακολουθήσει μία γνήσια συνδικαλιστική πολιτική καθώς και η προσπάθεια της κυβέρνησης να προληφθούν λαϊκές κινητοποιήσεις κάθε φορά που υπήρχε τέτοιος «κίνδυνος».

Εντοπίζοντας αυτά, καταλήγαμε πως «σήμερα, όσο ποτέ άλλοτε στο παρελθόν, έχουμε καθήκο να αγωνιστούμε για να κατοχυρώσουμε τις λαϊκές ελευθερίες που υπάρχουν, να διεκδικούμε κι άλλες και να καταγγείλουμε άμεσα κάθε άνοιχτη ή κρυφή προσπάθεια για περιορισμό κάθε ελευθερίας ή δημοκρατικού δικαιώματος».

Σήμερα, στα πλαίσια αυτής της πολιτικής και τοποθέτησης μας, καταγγέλλουμε τον «περιορισμό ελευθερίας» που επιχειρεί η απαγόρευση της ταινίας.

— ΤΟΥ Α. ΛΑΜΠΡΟΥ —

«ΧΑΡΑΥΓΗ» ΚΑΙ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗ ΤΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ**Διαφωνούμε σε θέμα αρχής:****Αδιανόητη η υποστηρίξη της Λογοκρισίας**

Ακόμα εδώ δεν μπορούμε να μην σταθούμε στη θέση της «Χαραυγής» για την απαγόρευση της ταινίας — που μας ενδιαφέρει ιδιαίτερα πέρα από οποιαδήποτε δεξιά εφημερίδα — γιατί πραγματικά η στάση της δεν πρέπει να περάσει απαρατήρητη.

Αντίθετα πρέπει να προβληματίσει και ακόμα — εμείς πιστεύουμε — να συζητηθεί και αντιμετωπιστεί μίας και έχουμε ισχυρές διαφωνίες.

Πριν όμως σχολιάσουμε το συγκεκριμένο άρθρο που έγραψε η «Χαραυγή» λίγες μέρες μετά την απαγόρευση, θέλουμε να τονίσουμε πως πριν το δημοσίευμα της αυτό, αλλά και ολόκληρη την περίοδο μετά μέχρι σήμερα η εφημερίδα αυτή απέφυγε κάθε δημοσιότητα πάνω στο θέμα και αρνήθηκε ακόμα και δημοσίευση διαφόρων ανακοινώσεων που εκδόθηκαν πάνω στο θέμα. Ενώ δηλαδή η «Χαραυγή» έπαιρνε θέση για ένα συγκεκριμένο θέμα που δεν είναι δική της μόνο υπόθεση αλλά ένα εθνικό πρόβλημα που ανακινήθηκε στο χώρο μας και όπου συμμετείχαν και πήραν θέση μία σειρά ανθρώπων και καταστάσεων, εν τούτοις δεν θεώρησε σκόπιμο να δημοσιεύσει τις θέσεις άλλων, ανακοινώσεων και ανακοινώσεις όπως είπαμε που δόθηκαν σε εθνικό τον Κυπριακό τύπο. Σε ποιά βάση ήθελε τελικά να εχτηνηθεί η δική της θέση; Γιατί δεν παράθεσε το πρόβλημα με τις αντιθέσεις του και δίπλα βέβαια τη δική της τοποθέτηση;

(Η Χαραυγή δεν δημοσίευσε ούτε τις ανακοινώσεις ούτε τις διαμαρτυρίες των

ιδίων των οργανωμένων της ταινίας, ούτε τη μαζική διαμαρτυρία 105 ατόμων — δημοσιογράφων, λογοτεχνών, γενικά πνευματικών και πολιτικών προσώπων, αλλά και απλού κόσμου, ούτε την ανακοίνωση της Κινηματογραφικής Λέσχης).

Αντίθετα, η «Χαραυγή» δημοσίευσε τις ανακοινώσεις που έδωσε ο Κυβερνητικός εκ-

πρόσωπος και Πρόεδρος της Επιτροπής Λογοκρισίας.

Τώρα για το συγκεκριμένο άρθρο που έγραψε η «Χαραυγή» και θέλουμε κύρια να σταθούμε:

Θ' αρχίσουμε από το συμ-

πέρασμα που καταλήγει το άρθρο, και που η «Χαραυγή» κηρύσσει το σύνθημα «η ταινία να κρατηθεί μακριά από το λαό». Το αξιοσημείωτο εδώ είναι ότι η εφημερίδα παρίνει αυτή τη θέση χωρίς ή ίδια να δει την ταινία—

πως γράφει — αλλά στηριζόμενη στις απόψεις του κ. Δανίνα, «ένος έγκυρου Έλλαδίτη κριτικού» που βρίσκει τη ταινία κακόπιστη και διασπαστική.

Πέρα από αυτό όμως και να βλέπε την ταινία ή ίδια ή «Χαραυγή» και να την εβρίσκε από μόνη της κακόπιστη και διασπαστική και πάλιν θα ήταν αδιανόητο για μας να υποστηρίξει την απόφαση της Λογοκρισίας και να συμφωνεί με την απαγόρευση της. Και εδώ είναι που ερχόμαστε στην ουσιαστική διαφωνία μας με την τοποθέτηση της «Χαραυγής». Και αυτή η διαφωνία μας είναι σε θέμα αρχής: Της αποδοχής ή όχι της Λογοκρισίας. Η δική μας θέση είναι πως είμαστε εναντίον του ίδιου του θεσμού. Όπως γράφουμε δίπλα, πιστεύουμε πως προσβάλλει το λαϊκό αίσθημα και εξυπηρετεί τα συμφέροντα όχι του λαού αλλά της άρχουσας τάξης. Μέσα από αυτή τη θεώρηση — ανεξάρτητα αν διαφωνούμε με συγκεκριμένες ταινίες — ή υποστήριξη του έργου της Λογοκρισίας σημαίνει ουσιαστικά την υπεράσπιση θεσμών και φορέων που εξυπηρετούν τα συγκεκριμένα ταξικά συμφέροντα.

ΑΚΤΙΒ ΣΟΣ. ΕΚΦΡΑΣΗΣ

Κάθε δεύτερη Πέμπτη στις 6.00 το απόγευμα γίνεται το ακτιβ της Σοσ. Έκφρασης σε αίθουσα που παραχωρήθηκε από το «Λημέρι», Άγγιόλου 11, Λευκωσία.

Το επόμενο ακτιβ θα γίνει την Πέμπτη 13 Ιουλίου. Καλούνται τα μέλη της ΕΔΕΝ που πουλούν την Έκφραση να συμμετάσχουν.

Ο ΦΟΡΟΣ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ ΑΔΙΚΕΙ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ

Πέρασαν τέσσερα χρόνια από το προδοτικό πραξικόπημα και την εισβολή και θα περίμενε κανένας την κυβέρνηση να επιλύσει τα προβλήματα, πολιτικά και οικονομικά, με γνώμονα τα συμφέροντα της πλειοψηφίας του λαού αυτού που υπέστη τα πιο μεγάλα δεινά, δηλ. της εργατικής τάξης, της αγροτιάς, και γενικά των φτωχότερων μαζών του λαού.

Απεναντίας, η Κυβέρνηση συντάσσει την πολιτική της με τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Αυτό φαίνεται ξεκάθαρα από την πολιτική της Κυβέρνησης όσον αφορά τον φόρο εισοδήματος.

Η πολιτική της κυβέρνησης αποτελεί κλασικό παράδειγμα για τον ρόλο του κράτους στον καπιταλισμό σαν όργανο της πιο οικονομικά δυνατής τάξης που χρησιμοποιείται για να καταπιέζει την πιο αδύνατη κοινωνική τάξη.

Τα κρατικά έσοδα, μέσα στα όποια συγκαταλέγεται ο φόρος εισοδήματος, χρησιμοποιείται για να συντηρηθεί ο κρατικός μηχανισμός και να γίνουν τα αναγκαία έργα υποδομής, έτσι που να διασφαλιστεί η ομαλή λειτουργία της οικονομίας. Και φυσικά αυτοί που καρπούνται την μερίδα του λέοντος από την λειτουργία της οικονομίας είναι αυτοί που αποτελούν την κεφαλαιοκρατική τάξη.

Υπάρχει, όμως, και μία άλλη πτυχή του θέματος. Στις καπιταλιστικές χώρες μετά από αγώνες και πιέσεις της εργατικής τάξης το ίδιο το κράτος έχει αποδεχθεί τον προοδευτικό τρόπο φορολογίας, δηλ. την αρχή πως οι πλούσιοι πρέπει όχι μόνο να πληρώνουν το ίδιο ποσοστό με τους χαμηλά αμειβόμενους αλλά να πληρώνουν σε αναλογία περισσότερα.

Στην περίπτωση της Κύπρου, δυστυχώς, τα πράγματα καταλήγουν σε αντίθετα αποτελέσματα. Οι πιο χαμηλά αμειβόμενοι βαρύνονται περισσότερο από την φορολογία σε σύγκριση με αυτό που επιβαρύνεται η άστική τάξη.

Υπάρχουν και ένα σωρό άλλοι τρόποι με τους οποίους η κυβέρνηση απομυζεί από την εργατική τάξη και βοηθά τους πλούσιους.

Οι φορολογικοί συντελεστές για τους χαμηλά αμειβόμενους είναι πολύ ψηλοί αφού το μη υποκείμενο στην φορολογία ποσό των £400 είναι εντελώς άσχετο με το σημερινό κόστος ζωής. Όταν οι τιμές ανεβαίνουν κατακόρυφα, όταν το ένοικο για τον εργάτη και τη φτωχή τάξη αντιπροσωπεύει το ένα τρίτο της συνολικής αμοιβής του και μερικές φορές φθάνει τις £300-400 τον χρόνο, πως αυτό το καθορισθέν ποσό των 400 λιρών αφορολόγητο είναι αντιπροσωπευτικό με τα νέα δεδομένα; Οι συντεχνίες και οι

και παιδιά και τους εξαρτημένους συγγενείς. Πρέπει να πιεστεί η κυβέρνηση ούτως ώστε να γίνει τροποποίηση έτσι που ένας οικογενειάρχης με τετραμελή οικογένεια με εισόδημα μέχρι £2000 να απαλλάσσεται ουσιαστικά από τον φόρο εισοδήματος. ταυτόχρονα οι φορολογικοί συντελεστές για τα εισοδήματα πάνω από £5000 πρέπει να αυξηθούν. Φυσικά το πρόβλημα δεν θα

χνιακές οργανώσεις δέχονταν μειωμένες απολαβές έδιναν 20% στο Ταμείο Παθόντων μετά την Τουρκική εισβολή, οι κυβερνήσεις κηρύσσονταν «πληγείσες» και όχι μόνο δεν φορολογούνταν αλλά έδιναν και βοήθεια για επαναδραστηριοποίησης ή τους. Ένω η κυβέρνηση τώρα ξεχνά όλα αυτά και επιτρέπει μια κατάσταση όπου η φορολογία των κερδών είναι μηδαμινή.

Η εκκλησία στην Κύπρο αν και έχει ένα σύνολο οικονομικών μονάδων με τεράστια κέρδη απαλλάσσεται από την πληρωμή φόρου. Μήπως τα κέρδη τα παίρνει ο λαός και αν ναι, πως;

Η φορολογική αδικία που επικρατεί στον τόπο μας, έχει εύτυχως γίνει αντιληπτή από τις μάζες των εργαζομένων. Δεν έχουμε ψευδαισθήσεις πως

Να μειωθεί η φορολογία για τους φτωχούς Να αυξηθεί για τους πλούσιους

το ποσό να αυξηθεί από £400 τουλάχιστο σε £800

Η αύξηση αυτή είναι επιβεβλημένη λαμβάνοντας υπόψη την σημαντική αύξηση του κόστους της ζωής. Για τον ίδιο λόγο επιβάλλεται αύξηση της έκπτωσης για την σύζυγο

λυθεί με ψηλά θεωρητικούς συντελεστές για ψηλά εισοδήματα.

Είναι πράγματι απαραίτητη η αντιμετώπιση της κυβέρνησης στο θέμα της φορολογίας των επιχειρήσεων όταν η εργατοϋπαλληλική τάξη και οι συντε-

Παράλληλα ο θεσμός του Συνεργατισμού με τα τεράστια κέρδη δεν λειτουργεί σωστά για το καλόν των μελών του. Έτσι επιβάλλεται η άμεση εκδημοκρατικοποίηση του θεσμού αυτού, δεν δικαιολογείται η απαλλαγή από την φορολογία.

η κυβέρνηση θα ικανοποιήσει τα αιτήματα των εργαζομένων χωρίς αγώνα εκ μέρους τους. Γι' αυτό οι συντεχνίες και ο λαός πρέπει να πιέσουν την κυβέρνηση και να αγωνιστούν δυναμικά για να μειωθεί το μέγεθος της αδικίας.

Με υπομνημα στον Υπ. Οικονομικών

Η ΠΑΣΥΔΥ. ΖΗΤΑ ΙΣΗ ΜΕΤΑΧΕΙΡΗΣΗ

Μετρα για τον πληθωρισμό

παταξη της κερδοσκοπίας και της ανοόδου τιμών

Με υπομνημα της (γραμμένο σε σκληρή γλώσσα) προς τον υπουργό Οικονομικών, η ΠΑΣΥΔΥ ζητά ίση μεταχείριση των δημοσίων υπαλλήλων σε σχέση με τους ημικρατικούς, θεωρώντας ότι είναι θέμα αρχής για το κράτος να διασφαλίζει την ίση μεταχείριση σε όλους τους υπαλλήλους που εργοδοτεί. Το κύριο αίτημα που τίγεται στο υπομνημα είναι η επέκταση των αυξήσεων που δόθηκαν στους ημικρατικούς και στους δημόσιους υπαλλήλους.

Θίγει επίσης όρισμένα άλλα σοβαρά ζητήματα, όπως την ανάγκη για την λήψη μέτρων ενάντια στον πληθωρισμό, την κερδοσκοπία και την ανεξέλεγκτη άνοδο των τιμών.

Η ΠΑΣΥΔΥ ζητά ακόμα την ριζική αναθεώρηση του όλου συστήματος των εργατι-

κών σχέσεων σε όλους τους τομείς της Δημόσιας ζωής, την κατάργηση της γραφειοκρατίας στις εργατικές σχέσεις κλπ.

Το υπομνημα της ΠΑΣΥΔΥ αρκετά χαρακτηριστικά της περιόδου της όποιας κρίσεως κλπ. Η κυβέρνηση να διακηρύσσει από τη μια το

«οικονομικό θαύμα» της Κύπρου και από την άλλη να θάξει το έλο σύστημα των εργατικών σχέσεων μέσα σε άχρηστα γραφειοκρατικά κανάλια, που σε τελευταία ανάλυση αναβάλλουν και καθυστερούν συνεχώς τη λύση των αιτημάτων και των προβλημάτων των εργαζομένων.

Ζητά από τη μια η κυβέρνηση αυτοσυγκράτηση, περισυλλογή και λιτότητα απ' όσους εργαζόμενους και από την άλλη ο πληθωρισμός, η κερδοσκοπία και οι τιμές βασικών προϊόντων κατανάλωσης να ανερχονται επικίνδυνα και ανεξέλεγκτα.

Βέβαια όλ' αυτά γίνονται

σε όνομα της «επένεσης» και του «εθνικού θέματος». Είναι δύσκολο όμως να καταλάβουν οι εργαζόμενοι γιατί η «επένεση» και το «εθνικό θέμα» πρέπει να τους επιβάλλει μεροκάματα και μισθούς πείνας την ίδια στιγμή που μια μικρή ολιγαρχία αυξάνει συνεχώς τα κέρδη της και αποθηκεύει συνάλλαγμα στο εξωτερικό.

Τελικά η «επένεση» και το εθνικό θέμα, κατανατούν ο κύριος μοχλός της εκμετάλλευσης και ο πυροδότης της κάθε απειλούμενης εργατικής αναταραχής.

Ός τότε όμως;

Διαμάχη ΠΕΟ - ΣΕΚ

ΝΑ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΤΟΥΝ ΟΛΕΣ

ΟΙ ΣΥΝΤΕΧΝΙΕΣ ΠΑΝΤΟΥ

Η διαμάχη μεταξύ της ΠΕΟ και της ΣΕΚ, που δημιουργήθηκε με άφορη την όρνηση της ΣΕΚ ν' αναγνωρίσει την ΠΕΟ και την ΠΟΑΣ στην ΕΤΚΟ Λεμεσού, φαίνεται να σταματά στο επίπεδο τουλάχιστο των ανακοινώσεων, χωρίς να έχει δοθεί μία οριστική λύση στο πρόβλημα.

Έτσι, σε μία τελευταία ανακοίνωση της η ΠΕΟ κατηγορεί την ΣΕΚ ότι «προσπαθεί ν' αποκόψει από την κοινή γνώμη όχι μόνο την ουσία αλλά και την έκταση της διαφοράς» και τονίζει ότι «η ΠΕΟ είναι έτοιμη να σταματήσει άμεσα την τακτική αυτή (δηλ. της μη αναγνώρισης)». Άμεσα και παντού. Και να μην την εφαρμόσει ξανά ούτε σε οφιστάμενες σήμερα επιχειρήσεις ούτε σε επιχειρήσεις που θα ιδρυθούν στο μέλλον. Τέλος, η ανακοίνωση της ΠΕΟ δίνει το έρωτημα «Δέχεται (η ΣΕΚ) γενική και καθολική αναγνώριση, άμεσα και παντού;»

Είναι φανερό πως η ΣΕΚ

δεν είναι διατεθειμένη να εγκαταλείψει το συνδικαλιστικό μονοπώλιο των ημικρατικών οργανισμών, ούτε βέβαια και να επιτρέψει στην ΠΕΟ να «εισβάλει» στους ημικρατικούς. Το πρόβλημα της δημοκρατικής ένταξης δεν δικαιώνει με κανένα τρόπο τη ΣΕΚ γιατί όλοι ξέρουμε κάτω από ποιές συνθήκες οι συντεχνίες των ημικρατικών εξαναγκάζονται να προσχωρήσουν στη ΣΕΚ.

Δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία ότι η θέση της ΠΕΟ για άμεση αναγνώριση όλων των συντεχνιών άμεσα και παντού και για άμεση σπάσιμο όλων των συνδικαλιστικών μονοπωλίων σε όλους

τους τομείς είναι όρθη και δίκαιη, κάτω από τις σημερινές συνθήκες που λειτουργεί το συνδικαλιστικό κίνημα στην Κύπρο.

Όπως είπαμε πριν, το πρόβλημα δεν φαίνεται να παίρνει καμιά οριστική λύση, ούτε φαίνεται ότι θα λυθεί στο άμεσο μέλλον. Όμως αυτή η συγκεκριμένη διαμάχη φέρνει στην επιφάνεια ένα γενικότερο τεράστιο πρόβλημα. Το πρόβλημα της διάσπασης της εργατικής τάξης.

Είναι γνωστό ότι η ΣΕΚ δημιουργήθηκε, σε εποχές που η εργατική τάξη της Κύπρου αγωνιζόταν ενωμένη κάτω από την ηγεσία των αριστερών συνδικάτων, με στόχο τη διάσπαση των εργαζομένων προς όφελος της εργοδοσίας. Από τότε το εργατικό κίνημα δρα διασπασμένο σε πολλές συντεχνίες με δικούς της μηχανισμούς και δική της δομή ή κάθε μία. Όσο κι αν

προσπαθούν τα δυο μεγάλα συνδικάτα να πείσουν για το αντίθετο, η εργατική τάξη στην Κύπρο είναι βαθιά διασπασμένη, και εκεί βρίσκονται τα αίτια της τελευταίας διαμάχης.

Ακόμα και αν γίνει κατορθωτή η αλληλοαναγνώριση παντού (παρ' όλο που όπως είπαμε το αίτημα της ΠΕΟ είναι δίκαιο) δεν μπορούμε να πούμε ότι λύνεται οριστικά το πρόβλημα της διάσπασης. Γίνεται όμως ένα πρώτο βήμα που καταργεί τα στεγανά των συντεχνιών σε πολλές επιχειρήσεις.

Η ενότητα των εργαζομένων πρέπει ν' αποκατασταθεί. Με την αλληλοαναγνώριση μπορεί να καταργούνται τα στεγανά των συντεχνιών σε ορισμένες επιχειρήσεις, δεν καταργούνται όμως τα στεγανά και η συνδικαλιστική μο-

νοποίηση γενικά. Κι αυτός πρέπει να είναι ο στόχος κάθε εργαζόμενου.

Ο μόνος τρόπος για να λυθεί οριστικά το πρόβλημα της πολυδιάσπασης, είναι η δημιουργία ενός μόνο συνδικαλιστικού φορέα μέσα στον οποίο θα μπορούσαν να λειτουργούν ελεύθερα όλες οι συνδικαλιστικές οργανώσεις και τάσεις.

Είναι όμως διατεθειμένες να δεχτούν οι ηγεσίες (της ΠΕΟ και της ΣΕΚ) κάτι τέτοιο; Είναι πραγματικά διατεθειμένες να σπάσουν τα συνδικαλιστικά μονοπώλια;

Κατά τη γνώμη μας μόνο οι εργαζόμενοι μπορούν να πετύχουν κάτι τέτοιο με το δικό τους αγώνα, γιατί σε τελευταία ανάλυση, οι επιπτώσεις από την πολυδιάσπαση βαρύνουν στους δικούς τους ώμους και στο δικό τους βιωτικό επίπεδο.

Η ΚΥΠ ΠΡΑΧΤΟΡΕΥΕΙ ΤΗΝ ΟΡΓΑΝΩΣΗ

Τόσο η Σοσιαλιστική Νεολαία ΕΔΕΝ όσο και η «Σοσιαλιστική Έκφραση» κατόγγειλαν στο παρελθόν προσπάθειες της Κυπριακής ΚΥΠ να εξαγοράσει μέλη της Σ. Ν. ΕΔΕΝ με στόχο να τα μετατρέψει σε πληροφοριοδότες επί πληρωμή για την δράση, την λειτουργία, και τις συνεδριάσεις της οργάνωσης.

Η πιο προσφιλή τακτική της ΚΥΠ ήταν να πλησιάζει μέλη της οργάνωσης για να ζητήσει δήθεν συνεργασία και πληροφορίες που αφορούσαν ΕΟΚΑθήτικα και φασιστικά στοιχεία «για την ασφάλεια —δήθεν— του κράτους». Τελικά βέβαια στόχος ήταν πάντα η Σ. Ν. ΕΔΕΝ και η προσπάθεια εξαγοράς —με μεγάλα ποσά χρημάτων— για πληροφορίες που αφορούσαν την οργάνωση και τα μέλη της.

Τόν τελευταίο καιρό η ΚΥΠ «Εξανάρχησε τα ίδια». Στα γραφεία μας φτάνουν συχνά καταγγελίες από μέλη ή φίλους της οργάνωσης για τις τέτοιες προσπάθειες των ανθρώπων της ΚΥΠ. Φαίνεται όμως ότι η ΚΥΠ ανανεώνει την τακτική της γιατί τώρα πέρα από τις προσπάθειες εξαγοράς συνειδήσεων προσπαθεί με διάφορους τρόπους να διαβάλει και να ρίξει λάσπη στο πρόσωπο πολλών στελεχών της οργάνωσης και άλλων λαϊκών αγωνιστών.

Καταγγέλλουμε στην νεολαία και τον λαό ότι αυτές οι βρώμικες προσπάθειες της ΚΥΠ κρύβουν ύποπτες πολιτικές σκοπιμότητες που έχουν στόχο να πλήξουν τις προοδευτικές οργανώσεις και να απωλήσουν λαϊκούς αγωνιστές.

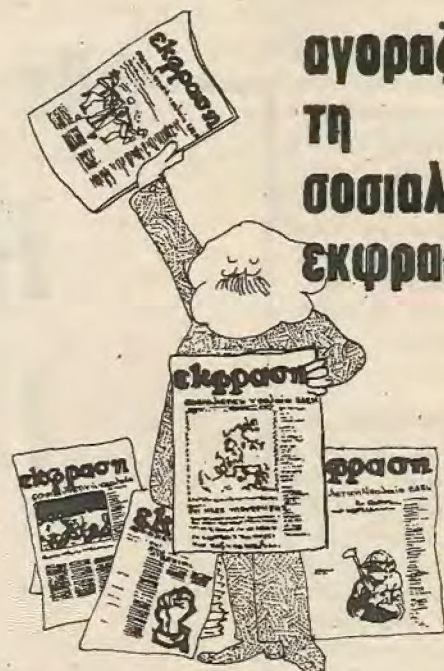
Φαίνεται να μην έχουν καταλάβει πως η Σ. Ν. ΕΔΕΝ από τότε λείπει από ένα ενιαίο σύνολο αγωνιστών που δεν πτοούνται ούτε εξαγοράζονται και πως δεν πρόκειται ποτέ να εγκαταλείψουν την σημαία του αγώνα για λευτεριά και σοσιαλισμό, όσα κτηνήματα κι αν δεχτούν, όσες δυσκολίες κι αν αντιμετωπίσουν στην δύσκολη πορεία που οδηγεί στην πραγματοποίηση των ιδανικών τους.

Καλούμε όλα τα μέλη της οργάνωσης κι όλους τους δημοκρατικούς αγωνιστές ν' αποφεύγουν οποιαδήποτε συνεργασία με την ΚΥΠ πάνω σ' οποιοδήποτε θέμα και να καταγγέλλουν άμεσα όσα έπαρκα ή τα κεντρικά γραφεία της οργάνωσης όλες τις μονούβρες με τις οποίες η ΚΥΠ προσπαθεί να τους παγιδεύσει.

Αν χρειασθεί θα επανέλθουμε με στοιχεία.

Σ. Ν. ΕΔΕΝ

αγοράζετε
τη
σοσιαλιστική
εκφραση

σοσιαλιστική
εκφραση

ΣΥΝΑΡΟΜΕΣ

Εσωτερικό 24 φύλλα 2000 μίλες
Εξωτερικό 24 φύλλα 2500 μίλες
Τιμή φύλλου 50 μίλες.

Οι επιταγές στο λογαριασμό
05-8-00 4572 Λαϊκή Τράπεζα
Κύπρου Λευκωσία.

Η Σοσιαλιστική Έκφραση θα
διατίθεται στα Γραφεία της
Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ
Κωνσταντίνου Παλαιολόγου 23
Λευκωσία ή για συνδρομές
Τ.Κ. 1064 Λευκωσία.